

14.4.10

זובור "מרצון" בגדוד 82, חטיבה 7 - מרץ 2010

- מסורת הזובורים עדיין קיימת ברקע.
- האירוע לא נחקר על ידי מצ"ח וחקירתו לא מוצתה.
- קורבן הזובור נשלח למאסר כי "ביקש שיבצעו בו זובור בניגוד לפקודות".
- קורבן הזובור לא גילה מי ביצע בו את הזובור.

במהלך חודש מרץ התרחשה הענקת "רקע הלוחם" לאות הטנקיסט. המג"ד הזהיר כראוי לבל יבוצעו זובורים.

אחד ממקבלי ה"רקע" ביקש ביציאתו מחדר האוכל שיבצעו בו זובור "כדת וכדין". (מזל שלא ביקש שיירו בו ברגל).

בקשת הזובור "מרצון", למרות כל מה שנחשף בצה"ל בנושא מיולי 2009 ובעיקר בגדוד 74, פלוגת "זאבים", למרות הוראת הרמטכ"ל כי זובורים אינם חוקיים ולמרות הודעת ועדת חוץ ובטחון מיום ה-26.1.10 כי על צה"ל כארגון היררכי למגר לחלוטין את התופעה- נפלה על אוזניים קשובות.

ככל הידוע הזובור העיקרי בא לידי ביטוי בספיגת חבטות אשר נחבטו בגבו במלוא העוצמה ובמגמה להותיר סימני פגיעה.

הגדוד עלה לתעסוקה מבצעית בהר דוב בשיתוף עם גדוד צנחנים. קורבן הזובור "התפאר" בהתעללות אותה עבר בפני חבריו הצנחנים. לבקשת הצנחנים חשף חייל הגדוד את איברי גופו שהוכו.

למראה הפגיעות הגופניות, **מצאו חיילי הצנחנים צורך**, ועל כך חובה לברכם, לדווח למפקדם הישיר אשר העביר את הדיווח למג"ד הצנחנים. כך הגיע הדיווח למג"ד השריון אשר ככל הנראה נכנס לתפקידו כחודש וחצי לפני האירועים הנ"ל.

מג"ד השריון זימן את קורבן הזובור ושאלו מי ביצע את ההתעללות והכיצד ביקש זובור למרות האיסור בנדון.

קורבן הזובור סירב מן הסתם לחשוף את זהות החיילים והמפקדים הרלבנטיים.

לא ידוע אם המג"ד פנה למצ"ח בכדי שתבוצע חקירה מקצועית של האירוע והאם נתפסו **האחראים**.

מג"ד השריון גזר על קורבן הזובור מרצון, 21 ימי מאסר, בשל "אי מילוי הוראה" קרי שלא להסכים ובטח לא ליזום ביצוע זובור בו.

אחד ממפקדי הטנקים שנכח באירוע או לקח בו חלק נשלח אף הוא ל-21 ימי מאסר בגין חלקו במעשה או באי מניעתו. קורבן הזובור שנשפט לא קיבל כל מסמך המתעד את ההליך המשפטי הנ"ל.

אחד ממפקדי הפלוגה נתן להם טיפ כי יש באפשרותם לבקש "מחילה" ממפקד פיקוד צפון. כך עשו וכפועל יוצא נוכו 7 ימי מאסר מגזר דינם, אותו סיימו לרצות ככל הנראה ב-2.4.10.

ככל הידוע לא ננקטו הליכים כלשהם כנגד מפקדים וחיילים אחרים בפלוגת השריון המדוברת.

תהיות זיבור סטופ

1. האם ידעו חיילי הגדוד, קטגורית- כי השתתפות בזיבור- הן כקורבן והן כמתעלל, מרצון או בניגוד לרצונם- הינה בלתי חוקית לחלוטין, באופן בו אסור לחיילי/ מפקדי הגדוד לזותר על איסור זה, המיועד להגן עליהם(ועל צה"ל), למרות לחץ חברתי, צפוי, בנסיבות דומות?.
2. באיזו תדירות ובאיזה אופן תודרכו החיילים והמפקדים בנושא, על בסיס קבוע ובעיקר בהתחשב בתחלופת חיילים ומפקדים?.
3. כיצד קרה כי נשמרה "מסורת" הגדוד בנושא- בניגוד מוחלט לפקודות הצבא, וככל הנראה בניגוד להנחיות המג"ד ולמרות אירועי הזיבור הקשים מקיץ 2009?.
4. האם דיווח המג"ד למצ"ח על האירוע? האם יש בידי מג"ד שריון יכולת מקצועית חקירתית לנהל חקירה המקבילה לחקירה פלילית באזרחות לאירוע של פגיעה גופנית?.
5. האם קיים פרוטוקול המשפט הצבאי שנוהל נגד החיילים, לרבות סעיפי האישום המדויקים, טיעוני החיילים, גזר הדין והנימוקים לעונש?.
6. מדוע לא קיבלו החיילים העתק רשמי של ניירת זו?.
7. האם הובהר לחיילים באם יש להם זכות ערעור כלשהי - אם בכלל?.
8. האם סביר בנסיבות העניין לצפות כי קורבנות הזיבור יחשפו את זהות מבצעיו- ללא לקיחה בחשבון של נסיבות המשך שירותם בגדוד וכו'?
9. האם סביר להתייחס בנסיבות העניין- להסכמתו ו/או לבקשתו של חייל כי יבצע בו זיבור או כל אקט פוגעני אחר בניתוק מעצם העובדה כי הסכמתו ו/או בקשתו הבלתי חוקיים נפלו על אזניים קשובות של חלק מהחיילים והמפקדים, באופן בלתי חוקי?.
10. האם יש מקום לתדרך את מפקדי היחידות, מראש, כיצד לנהוג בנסיבות דומות- קרי למנוע פגיעות בחיילים אף אם הם מבקשים זאת שהרי הינם באחריות צה"ל- שהרי ברור ומובן מאליו כי הנסיבות הנ"ל עלולות לחזור על עצמן?.
11. האם יש מקום להניח כי מסורות מסוג זה עדיין קיימות בצה"ל וכי בהעדר פעילות הטמעה שוטפת וקבועה למיגורן, על בסיס שבועי, אין סיבה להניח כי תעלמנה?.
12. האם נחקרה מעורבות ואחריות מפקד הפלוגה לאירוע-האם ידע או היה אמור לדעת?.
13. האם נכון כי מה שבעצם הטריד את מפקדי הפלוגה, יותר מכול, הייתה "טעות" של הקורבן לספר לזרים על האירוע-לעומת חומרת האירוע עצמו והיותו בכל מקרה בלתי חוקי.